

Hříbě z mojí stáje

Greenhorns

Za volantem nákladáku o hříběti jsem si snil,
černou klisnu Margaretu s ryzákem jsem zasnoubil.

Ve velikém černém břiše třistatřicet dlouhých dní
v teplém nitru sudbu píše, hříbě si tam tiše sní.

Jak startér řadí šestnáct koní, vizi mám, když dvanáctou noc čekání,
si klisna lehá, krk se potí, už to mám, startovní zvon teď vyzvání.

Patero má hříbě bratrů, hřebců tmavých hnědáků,
šestý Marko v tichém kentru shlíží na ně z oblaků.

Jak startér řadí šestnáct koní, vizi mám, když dvanáctou noc čekání,
si klisna lehá, krk se potí, už to mám, startovní zvon teď vyzvání.

Další hříbě z mojí stáje, Margarety sedmý syn,
na nervy mi zase hraje derby věčný evergreen.

Jak startér řadí šestnáct koní, vizi mám, když dvanáctou noc čekání,
si klisna lehá, krk se potí, už to mám, startovní zvon teď vyzvání.